

prima instanță - Gh. Bîrnaz
instanța de apel - N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Pro Vivast",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă "Moldcontainer" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Pro Vivast" cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Pro Vivast" și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 mai 2014.

c o n s t a t ă

La 19 aprilie 2011, ÎM "Moldcontainer" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Pro Vivast" cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii, ÎM "Moldcontainer" SRL a indicat că la 07 decembrie 2010 a încheiat cu SRL "Pro Vivast" contractul nr. 199-MK-12, prin care și-a asumat obligațiunea în organizarea transportării mărfurilor de export-import, iar pîrîtul urma să achite plata pentru serviciile acordate.

De asemenea, menționează că și-a îndeplinit obligațiunile asumate în termenul stabilit, organizînd în luna decembrie 2014 transportarea containerului frigorific BMOU9503820 încărcătură (bețișoare de crab) pe traseul Odessa, Ucraina – Chișinău, Moldova, care a fost predat pîrîtului la 20 decembrie 2010.

Costul serviciilor acordate conform facturii nr. 1869 din 07 decembrie 2010 constituie 2100 dolari SUA, pe care SRL "Pro Vivast" urma să o achite 100 % în avans în conformitate cu pct. 3.3. al contractului. Însă, achitarea a avut loc la data de 14 ianuarie 2011 în sumă de 25196,85 lei, însă din motivul diferenței de curs valutar, pîrîtul nu a achitat suma de 64,68 dolari SUA.

Cu atît mai mult că deoarece pîrîtul nu a prezentat certificatul veterinar, au fost efectuate plăți suplimentare, conectarea frigiderului în port, păstrarea și surplusul de

încărcătură, în total în sumă de 525 dolari SUA conform facturii nr. 1956 din 20 decembrie 2010. Această sumă a fost achitată de ÎM "Moldcontainer" SRL expeditorului 4-Way LogisticsLTD, care se confirmă prin factura nr. 9 din 20 ianuarie 2011.

Astfel, pentru încălcarea termenelor de achitare a datoriei în conformitate cu pct. 3.5 al contractului, SRL "Pro Vivast" i-a fost calculată penalitatea în mărime de 262,50 dolari SUA: 2100 dolari SUA x 0,5 % x 25 zile (20 decembrie 2010 – 13 ianuarie 2011).

Deci, suma totală a datoriei SRL "Pro Vivast" față de ÎM "Moldcontainer" SRL constituie suma totală de 852,18 dolari SUA.

La pretenția înaintată la 28 decembrie 2010, pîrîtul a menționat faptul că nu i-au fost prezentate documentele care confirmă cheltuielile suplimentare.

Pretenția din 26 octombrie 2011, pîrîtul a lăsat-o fără răspuns, necătînd la faptul că prin scrisoarea de garanție din 07 decembrie 2011, SRL "Pro Vivast" a garantat achitarea cheltuielilor suplimentare.

ÎM "Moldcontainer" SRL solicită încasarea de la SRL "Pro Vivast" a datoriei în sumă de 852,18 dolari SUA și taxa de stat în sumă de 303,30 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 mai 2014, acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la SRL "Pro Vivast" în beneficiul ÎM "Moldcontainer" SRL datoria în sumă de 589,68 dolari SUA, penalitatea în sumă de 262,50 dolari SUA, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărîrii și taxa de stat în mărime de 303,30 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 23 iunie 2014, a fost corectată eroarea materială strecurată în partea introductivă a hotărîrii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 mai 2014, prin substituirea anului emiterii hotărîrii "2013" indicat greșit, în anul "2014" care este corect.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014, a fost respins apelul declarat de SRL "Pro Vivast" și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 14 mai 2014.

La 16 martie 2015, SRL "Pro Vivast" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare la instanța de apel.

La 17 aprilie 2015, SRL "Pro Vivast" a depus recurs concretizat.

Recurentul SRL "Pro Vivast", în motivarea recursului a menționat că la emiterea deciziei contestate, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

Astfel, a menționat că instanța de apel neîntemeiat a respins cererea recurentului privind obligarea prezentării în original a facturii invoice nr. 7/120 emisă de Compania "4-Way LogisticsLTD" la 17 decembrie 2010 în sumă de 525 dolari SUA, deoarece instanței i-a fost prezentată factura invoice într-o copie neautentificată în modul corespunzător.

Or, la caz factura menționată fiind un act de importanță deosebită pentru examinarea cauzei, urma a fi prezentat în original. În instanța de apel a fost solicitat prezentarea înscrisului în original, însă instanța a respins acest demers, fără a-și motiva soluția.

Prin urmare, instanța de apel a încălcat dreptul SRL "Pro Vivast" la egalitatea în drepturi, deoarece a creat posibilități privilegiate intimatului în ce privește folosirea mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției în privința circumstanțelor de fapt și de drept.

Totodată, a relatat că decizia instanței de apel este nemotivată și nu combate în nici un fel argumentele expuse în apelul suplimentar, încălcarea ce lezează dreptul la un proces echitabil.

Astfel, prin apelul suplimentar au fost invocate 2 argumente – lipsa originalului înscrisului și lipsa înscrisului care confirmă suportarea efectivă a prejudiciului. Menționează că în speță, intimatul nu a anexat un deviz de cheltuieli în sumă de 525 dolari SUA suportate în favoarea Companiei "4-Way Logistics LTD" pentru reținerea și depozitarea containerului în port.

Însă, în decizia contestată nici nu s-a menționat despre faptul depunerii unui apel suplimentar.

Intimatul ÎM "Moldcontainer" SRL, prin referința depusă a solicitat respingerea recursului declarat de SRL "Pro Vivast".

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 16 decembrie 2014, a fost expediată în adresa părților la 20 ianuarie 2015 (f.d. 120), astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL "Pro Vivast", nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (Guerin versus Franța).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL "Pro Vivast" ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Pro Vivast" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari